

« σοβαράν ἐκείνην εὐγλωττίαν, τὴν ὁποίαν ἠρύσθη ἐκ τῆς φύσεως καὶ
 » ἐτελειοποίησε διὰ τῆς τέχνης ἤτο πρὸς τούτους κάτοχος τῆς ἑβραϊ-
 » κῆς καὶ τῆς γερμανικῆς γλώσσης ὡμίλει δὲ καὶ ἔγραφε κελῶς
 » προσέτι καὶ τὴν ἰταλικήν. Τὴν φήμην του δὲν θέλου παρασύρει
 » οἱ αἰῶνες (1) ».

Συγγράμματα.

— Πέτρα Σκανδάλου, ἦτοι διασάφσις τῆς ἀρχῆς καὶ αἰτίας τοῦ σχίσματος τῶν δύο ἐκκλησιῶν Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς μετὰ τῶν πέντε διαφορουσῶν διαφορῶν, συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου Κερνίκης καὶ Καλαβρύτων ἐν Πελοποννήσῳ ἐπισκόπου Ἡλίου Μηλιάτη τοῦ Κεφαλληνέως. Ἐν Λειψίᾳ 1718.

(Ἀνετυπώθη τῷ 1725 ἐν Βρατσοβλαβίᾳ μετὰ Λατινικῆς μεταφράσεως τῶν Νικολάου Μεθώνη καὶ Γρηγορίου Κοζίτσκη. Τῷ 1743 ἐν Λειψίᾳ μετὰ καὶ γερμανικῆς μεταφράσεως, δαπάνη τοῦ ἐκ Κοζάνης Κοντοροῦση. Ἐν Βιέννῃ 1783, δαπάνη Πολυζώη Λαμπανιζιώτου, ἐν Ἀθήναις τῷ 1844, καὶ 1865.

— Διδαχαί. Ἐτυπώθησαν ἐν Βενετίᾳ 1727, 1738, 1778, 1793, 1800, ἔκ πολλὰς μέχρι τοῦδε. Πληρετέρα πασῶν τῶν ἐκδόσεσιν ἐστὶν ἡ ἐν Βενετίᾳ ὑπὸ τοῦ συμπατριώτου τοῦ Ἀνθίμου Μαζαράκη τῷ 1849 γενομένη, προτάξαντος Βιογραφίαν ἱκετηνῆ τοῦ Μηλιάτου, καὶ προσθέντους διδαχὰς ἰταλιστῆ. 4^{ον} σελ. κή—335.

Ἐ Ζῆνος ἀναφέρει, ὅτι ἐγένετο ἔκδοσις τῶν ἰταλιστῆ διδαχῶν τοῦ Μηλιάτου.

Ἰωάννης Κομνηνός.

Ἐγεννήθη ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἐξεπαιδεύθη ἐν τῇ βασιλευσίᾳ, εἶτα δ' ἐν Ἰταλίᾳ τὰς ἰατρικὰς καὶ φιλοσοφικὰς ἐπιστήμας. Ἐλθὼν εἰς Βουκουρέστιον ἐδίδαξεν εἰς τὴν Αὐθεντικὴν Ἀκαδημίαν τὰς φυσικο-μαθηματικὰς ἐπιστήμας, καὶ διωρίσθη ἀρχίατρος τοῦ ἡγεμόνος Κωνσταντίνου Βασαράβα. Περιηγηθεὶς τῷ 1700 χάριν εὐλαβείας τὴν Ἱερουσαλήμ, τὸ Σινὰ καὶ τὸν Ἄθωνα, συνέγραψε τὸ προσκυνητᾶριον τοῦ ἁγίου ὄρους ὕστερον, τὸ μοναχικὸν ὑποδὺς τριδώνιον, μετωνομάσθη Ἱερόθεος, καὶ ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Δρύστρας, μετὰ τὸ 1710, διότι εἰς τὴν ἐν 1710 γενομένην ἔκδοσιν τῆς Δογματικῆς Πανοπλίας Εὐθυμίου Ζυγαδινοῦ (2), σημειοῦται ὡς δαπανήσας Ἄνθιμος μητροπολίτης Δρύστρας ὡς τοιοῦτος δ' ὁ Ἱερόθεος φέρεται τῷ 1716, γράψας εἰς τὴν τότε ἔκδοσιν τῶν Ἰουδαϊκῶν ἐπίγραμμα εἰς τὸν ἡγεμόνα Νικόλαον Μαυροκορδάτον. Ἀπεβίωσε τῷ 1719 ἐν Βουκουρεστίῳ ὡς

(1) Ἀνθίμου Μαζαράκη, Βίος Μηλιάτου.

(2) Κατὰ λάθος ὁ Βρετὸς (Α' σελ. 197.) μνημονεύει τοῦ Ζυγαδινοῦ, ὡς ἀκμάσαντος κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα ἔνῳ προήχμασε κατὰ τὸν ΙΑ'. (βλ. Ἀλεξιάδα Κομνηνῆς)